

608**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 15 kwietnia 2004 r.

w sprawie przypadków, w których nie ma konieczności ustanawiania przedstawiciela podatkowego

Na podstawie art. 15 ust. 10 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek ustanowienia przedstawiciela podatkowego nie występuje w przypadku, gdy podatnikiem wykonującym czynności podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług jest podmiot po-

siadający siedzibę, stałe miejsce prowadzenia działalności lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2004 r.

Minister Finansów: w z. *W. Ciesielski*

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

609**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 16 kwietnia 2004 r.

w sprawie przedstawiciela podatkowego

Na podstawie art. 15 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa dodatkowe warunki, jakie musi spełniać podmiot, który może być ustanowiony przedstawicielem podatkowym, tryb ustanawiania przedstawiciela podatkowego oraz czynności, jakie może on wykonywać.

§ 2. Osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, osoba fizyczna może zostać ustanowiona jako przedstawiciel podatkowy, o którym mowa w art. 15 ust. 7—9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest zarejestrowana jako podatnik VAT czynny;
- 2) przez ostatnie 24 miesiące terminowo rozliczała podatek od towarów i usług oraz inne podatki stanowiące dochód budżetu państwa;
- 3) przez ostatnie 24 miesiące — osoba fizyczna będąca podatnikiem, a w przypadku podmiotów niebędących osobami fizycznymi — osoba będąca współnikiem, członkiem władz zarządzających,

głównym księgowym nie podlegała odpowiedzialności na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.²⁾) za popełnienie przestępstwa skarbowego;

- 4) jest uprawniona do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego zgodnie z przepisami o doradztwie podatkowym lub do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości.

§ 3. 1. Przedstawiciela podatkowego ustanawia się w drodze umowy w formie aktu notarialnego zawartej pomiędzy podatnikiem a podmiotem wymienionym w § 2, który przedłożył podatnikowi zaświadczenie organu podatkowego o spełnieniu warunków, o których mowa w art. 15 ust. 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz w § 2.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności nazwę lub imię i nazwisko podatnika, adres jego siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności lub miejsca zamieszkania za granicą, dane identyfikacyjne podmiotu wymienionego w § 2, który jest ustanawiany przedstawicielem po-

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257.